

Tak nasedni

Jim Čert

Cesta jde pořád dál a dál
kupředu, pryč jde od mých vrat
Daleko už mi utekla
a musím za ní pospíchat.
Na lehkých nohou dám se nést,
až k cestě větší, nežli znám,
tam kde se stýká mnoho cest.
A potom kam. To nevím sám.

Sbohem, krbe s komnatou.
ať padá déšť a vichry řvou,
jen nasedni, než se rozední,
jsme za lesem za horou.
Roklinka s Elfy čeká nás,
na louce, nad níž strmí sráz
do pustých blat, žene nás chvat,
kam pak, to neví nikdo z nás.

Skřeky se nesou noční tmou,
to Černí jezdci v mlhách jsou
a v dáli mizí jejich hlas,
musíme jít dokud je čas.
Nepřítel za námi, před námi děs,
na lůžko postačí zelený vřes,
až nakonec vše zdoláme
a odpočinem od svých cest.

Tak nasedni! Tak nasedni!
Musíme jet, než se rozední.
Tak nasedni! Tak nasedni!
Zapomeň na vše za námi,
dlouhá je cesta před námi.